

KPO Racing Minutes – úvod sezóny

A je to tady. Sice s drobným zpožděním, ale přece naskakujeme do letošní silniční sezóny a přinášíme aktuální reportáž z jarních amatérských závodů. V úvodu bych se rád omluvil všem čtenářům očekávajícím reportáže z finálových závodů na běžkách. V závěru zimní sezóny už nebyla síla ani vůle cokoliv sepsovat. Snad jen zmíním, že závěrečným sprintem na 5km jsem definitivně potvrdil 3. místo v celkovém hodnocení amatérského poháru SNS konajícího se na sever od českých hranic v polských Jakuszycích.

Ale zima je už dlouho za námi a amatérská silniční sezóna se pomalu ale jistě dostává do plných obrátek. První šlápnutí jsem musel vynechat, vždyť v době kdy se tento závod konal jsem usedal poprvé po půl roce do sedla kola... Tak dlouhou pauzu jsem neměl snad 10 let.

Sice jsem byl pevně rozhodnutý začít závodit nejdříve v polovině května, ale nedalo mi to a ostrý start jsem posunul již na první květnový den. Přeci jen nejlepší trénink je závod a na prvním testu výkonnosti v Zákolanech jsem si potvrdil, že by forma nemusela být, i přes absenci hodin v sedle, zas tak špatná. Malinko jsem kalkuloval s tím, že souběžně probíhající Šlap okolo Slap odláká silnější závodníky a že tedy slabší konkurence bude na první závod, navíc s malým počtem km v nohách, ideální. Situaci ovšem mění odložení UAC závodu a karta se obrací. Na startu lze tedy očekávat spíše konkurenci nadprůměrnou.

Předpověď sice slibovala modrou oblohu, ale je zataženo vysokou oblačností, naštěstí neprší a silnice jsou suché. Rtuť teploměru se jen tak tak dostává přes 10°. Podle očekávání je na DA-BA poměry na startu konkurence nadprůměrná, ze silných týmů tu zastoupení tu mají Vokolci, Exe, Wiesman. A dále mnoho dalších. Za KPO jsme na startu s Robertem. Celkově je na startu přes 50 lidí, z toho asi 20 schopnějších – 5 čtyřicátníků a asi 15 v kategorii do 40 let. Ani moc nestíháme probrat taktiku. Počítám, že Robert bude chtít ujet, tak mu to zkusím přibrzdit. Můj osobní plán je snažit nastupovat v krátkých kopcích, které se na okruhu vyskytují a rozjíždět tempo na horizontech s cílem „oklepat“ co

nejvíc soupeřů, aby do cílového spurtu dojelo co nejvíce lidí.

Start je celkem pohodový a závodit se začíná podle očekávání hned v prvním kopci pod Suchdolem. Na vršku je odjetá tříčlenná skupina ve které je Robert a vidím, že jedou, tak svěsím nohy a čekám kdo rozjede tempo. Balík ovšem nejede a zvedá se Přemek Kuchař (Sokol Veltěž) a snaží se trojici si doskočit. Hákuju ho a po ujištění, že za sebou netáhnou celý balík, se snažíme trojici dojet. To se bohužel nedaří, necháváme se pohltnout balíkem a po pár kilometrech balík sjíždí i odjetou trojici. V dalším kole se moc nejede. Osobně se snažím spíš orazit z pokusu o únik a celkem mi vyhovuje klidnější tempo. Třetí a čtvrté kolo se jede docela svižně, ale nic zásadního se neděje. V každém kole se balík o něco zmenší, ale nijak významně a pořadí nás jede docela dost. V pátém kole končili čtyřicátníci, tak je asi 6km před cílem pouštíme dopředu aby si to férově rozdali mezi sebou, pár lidí to zpočátku nechápe, snaží se dojet si do „úniku“, ale po chvíli jim to dochází a vrací se do balíku. Je mi jasné, že od pátého kola se začne lámat chleba, únava se kumuluje a teprve příští tři kola ukážou, kdo na to ve skutečnosti má a kdo ne.

Šesté kolo mi připadá jalové, teprve v sedmém hodně závodíme, za Suchdolem rozjíždíme tempo na větru a vše dokonáme nástupem ve stojce před další vesnicí, kde se to na horizontu snažím ještě rozjet. V polovině sedmého kola jsme asi v devíti lidech – 2 Vokolci, 2 KPO, Honzo Sabol (Eleven), Kamil Koprnický (Rotor), Přemek Kuchař (Sokol Veltěž), Petr Čechura (ZČE Plzeň) a Lukáš Istenčin o kterém jsem vůbec nevěděl, že s námi jede. V kopcích na počátku osmého kola je ještě pár pokusů o roztrhání skupiny, ale snad ani nejsou myšlené vážně. Zlom ovšem nastává před odbočkou do Prosenice, kde se vítr do zad mění na vítr boční. Před zatáčkou je situace následující Míl, Rozvoda a Čechura mají asi 10m náskok, ale nejede se. Za zatáčkou se díra trochu zvětšuje a v tu chvíli nastupuje Klíma s Koprnickým, doskakují do skupiny a rozjíždějí tempo. Takže se situace mění - zůstáváme ve třech (nebo čtyřech) a vepředu je pět borců, kteří zatím moc nejedou. Bohužel se v tu

chvíli nejsme schopni poskládat a nastává chaos ve kterém dokonce dva spolujezdci odstředají na opačnou stranu než by odpovídalo směru větru, takže to málem spadne... Za chvíli se poskládáme a začneme skupinu sjíždět (což z mé strany nebylo úplně taktické, protože vepředu jsme jako tým měli Roberta, takže jsem střídat nemusel a mohl šetřit na spurt). Chvíli se přibližujeme, ale pak se poskládají i kluci před námi, párkrát se protočí a je vymalováno. Do špurtu už moc sil nezbývá, takže Honza Sabol i Přemek dojíždějí přede mnou. Ve výsledku tedy osmé místo, Robert dojíždí čtvrtý. Když si zpětně analyzuju svůj výkon, tak v nohách to tentokrát bylo, v hlavě moc ne. Když už jsem se zapomněl na větru, tak jsem neměl sjíždět skupinu před námi, protože v ní byl Robert (kdyby nám to podařilo, tak je celkem možné, že Sabol nebo Kuchař by Roberta přespurtovali) a pošetřit do spurtu. Odpočetější jsem mohl teoreticky přespurtovat jak Přemka, tak Honzu. Ze skupiny před námi jsem si věřil jedině na Kamila Koprnického. Ale jinak celkově spokojenost. Kilometry v nohách nejsou skoro žádné a i přesto jsem dokázal aktivně závodit. Faktem je, že závody se zvlněným profilem a větrem mi sedí víc než dlouhé kopce. Na závěr díky pořadatelům za perfektně odvedenou práci a soupeřům za fair závodění.

Příští víkend se jedou Masters, takže příští reportáž možná již zanedlouho.

Vítek, KPO

Info o týmech:

<http://www.kpo.cz/2011/tvmy-2011.pdf>